

Ps 36 (35) / wg BT wyd. 4 /

¹ *Kierownikowi chóru. Dawida, sługi Pańskiego.*

² Nieprawość mówi do bezbożnika

w głębi jego serca;

bojaźni Boga nie ma przed jego oczyma.

³ Bo jego własne oczy zbyt mu schlebiają,

by znaleźć swą winę i ją znienawidzić.

⁴ Słowa jego ust to nieprawość i podstęp,

zaniechał mądrości i czynienia dobrze.

⁵ Na swoim łożu zamyśla nieprawość,

wkracza na nie dobrą drogę, nie stroni od złego.

⁶ Łaskawość Twoja, Panie, dosięga nieba,

a Twoja wierność samych obłoków.

⁷ Twoja sprawiedliwość - jak najwyższe góry;

Twoje wyroki - jak Wielka Otchłań:

niesiesz, Panie, ocalenie ludziom i zwierzętom.

⁸ Jak cenna jest Twoja łaska,

synowie ludzcy przychodzą do Ciebie,

chronią się w cieniu Twych skrzydeł:

⁹ sycą się tłuszczem Twojego domu,

poisz ich potokiem Twoich rozkoszy.

¹⁰ Albowiem w Tobie jest źródło życia

i w Twej światłości oglądamy światłość.

¹¹ Zachowaj łaskę Twą dla tych, co Ciebie znają,

i sprawiedliwość Twą dla prawych sercem!

¹² Niech mnie nie dogoni stopa pyszałka

i ręka grzesznika niech mnie nie płoszy!

¹³ Oto czyniący nieprawość runęli:

zostali powaleni i nie mogą powstać.

Nieprawość bezbożnika. Pierwsza część psalmu 36 opisuje życie bez Boga, zamknięte na Jego głos, nie uznające Jego autorytetu i mądrości, lecz dające posłuch nieprawości w sercu, w myślach, w działaniu. Tę dominację zła podkreślają też powtórzenia słowa „nieprawość” (3x). A zaślepiająca pycha nie pozwala tego zobaczyć i uznać błędu i winy.

Łaskawość Pana. W drugiej części oczekiwano – na zasadzie przeciwstawienia – opisu człowieka sprawiedliwego (por. Ps 1), natomiast znajdujemy tu wysławianie Pana w Jego łaskawości (*hesed*), pełnej dobra, życzliwości i miłosierdzia dla wszystkich ludzi, a zwłaszcza – na mocy zawartego Przymierza – wobec Izraela. Łaskawość, kilkakrotnie wymieniona w tym psalmie, łączy się z Bożą wiernością, sprawiedliwością i Jego wyrokami, które obejmują cały świat. Od nieba, wysokich gór, aż po wielką otchłań (= świat podziemny). Pan zapewnia życie wszystkich stworzeń. Udziela łaski tym, którzy uciekają się do Niego, tak jak czynił to wobec ludu Izraela, gromadzącego się w jerozolimskiej świątyni na modlitwie i składającego ofiary. Ta pochwała Boga kończy się wyznaniem: „w Tobie jest źródło życia i w Twej światłości oglądamy światłość” (w.10). Jedynie w Bogu człowiek może znaleźć życie, być uzdrowionym ze swego zaślepienia, poznać prawdę, zdobyć mądrość, osiągnąć szczęście, pokój, zbawienie. Prolog Czwartej Ewangelii wskaże tak na Jezusa: „W Nim było życie, a życie było światłością ludzi” (J 1,4). A On sam o sobie powiedział: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia” (J 8,12).

Ręka grzesznika niech mnie nie płoszy. Modlitwa Psalmisty potwierdza jego życiowy wybór, by kroczyć drogą sprawiedliwości. Prosi Boga o łaskę wytrwania, odwagę wobec ataków i gróźb ludzi nieprawych. Ich los jest przecież przesądzony, nieprawość zostanie pozbawiona swej siły.

Panie Jezu, oświeć nasze serca i udziel nam łaski wiernego kroczenia drogą wiary. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv